

Odmey iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravništvo:
Trst, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v pro-
speh afriških misijonov in
v oproščenje zamorskih sužnjev. Stane za celo leto 1 K.
Naroča se pod naslovom: Družba sv. Petra Klaverja, **Trst,**
via Fontanone 4. — Oddajalnica družbe sv. Klaverja:

Ljubljana, Frančiškanska ul. 8.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost na glavno voditeljico Klaverjeve družbe,
gospo grofico M. Terezijo Ledóhowsko, **Rim,** via dell' Olmata, 16.

Vsebina številke meseca vinofoka.

Peramiho se razcveta. — Apostolski vikarijat v Gabunu. (Očetje sv. Duha). — Apostolska prefektura ob gornjem Nigru. (Lionska misijonska družba) — Apostolski vikarijat v južni Viktorija Nyanzi. (Bele sestre). — Ustanovitev nove postaje. — Kratka misijonska poročila: Cerkevica brez strehe. Kdo jo jej kupi? — Slika: Bazutska deklica.

Predprave in pooblastitve za duhovnike.

Da bi se tudi duhovščina v vedno večjem številu dejanski vdeleževala Klaverjevega podjetja, prosila je glavna voditeljica Klaverjeve družbe za vse duhovnike, ki pripadajo tej družbi, pri Nj. svetosti papežu Piju X. sledečih predprav in pooblastitev in jih je po propagandinem posredovanju tudi dobila:

1. Vsak duhovnik, ki pripada Klaverjevi družbi, ima trikrat na teden osebno oltarno predpravo;
2. pooblastitev, vernikom ob smrti uri podeliti popolen odpustek po od papeža Benedikta XIV. splošno predpisanem obrazcu;
3. s papeževimi odpustki blagoslavljeni rožne vence, križce, razpela, svetinje in manjše kipe in rožne vence blagoslavljeni z Brigitinimi odpustki.

Propagandino pismo z dne 23. majnika 1905.

Klaverjeva družba za afriške misijone!

Ako vleče koga sree, da bi žrtvoval svoje življenje iz ljubezni do najbolj zapuščenih ljudi v Afriki, in da bi pomagal vse svoje žive dni afriškim misijonarjem in misijonskim sestram, opozarjamo ga na Klaverjevo družbo. Kaj je to, boste vprašali? To je od apostolskega sedeža potrjena ženska družba v pomoč afriškim misijonom. Ima že dva novicijata, enega v Rimu, drugega pri Mariji Sorg blizu Solnograda. Sprejemajo se jako vestno vzgojene gospice, posebno one, ki znajo več jezikov. Tiskan pouk o pogojih za vsprejem je vedno na razpolago. Kdor želi biti vsprejet, naj se blagohotno obrne na

Grofica Marija Terezija Ledóhowska
Rim, via dell' Olmata 16.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,
prosi za nje in za naše podjeje!

Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravništvo: TRST, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo
za žive in mrtve ude.

Peramiho se razcveta.

Ker se Vaše visokorodje vedno zanima za misijonsko postajo Peramiho, katero je ustanovil pokojni škof Kasijan Spiss, si štejemo v dolžnost, da Vam zopet nekoliko poročamo o njej.

Pred dvema letoma je umrla sestra Valerija. Na njeno mesto sta prišli dve novi sestre, in število duhovnih hčera sv. Školastike se je pomnožilo na pet. Dospeli sta pod vodstvom in varstvom našega obče priljubljenega nadpastirja, ki ni nihče drugi kakor ustanovitelj naše postaje in njen večletni prednik, ki je delil z njo vse križe in težave. Z velikim in neverjetnim naporom je zidal našo kapelo sv. Benedikta, in na belo nedeljo 1902 jo je blagoslovil. Preobilno delovanje in pomanjkanje ga je oslabilo. Začel je hirati, in moral je v Evropo, da zopet okreva. Z božjo milostjo se je povrnil v juliju 1903 kot škof. Kolika radost, da vidi čreda zopet svojega pastirja in pastir svojo čredo. Kot superijor mu je nasledoval vlč. o. Franc Leuhner. Dela se je lotil z vso vnemo in njegova gorečnost je dovedla mnogo novih jagnjet v Gospodov ovčnjak. Novi nadpastir je podelil novokrščencem zakrament sv. birme.

Število šolskih otrok se je pomnožilo. Deško šolo smo že imeli in sedaj smo si postavili še šolo za deklice. V mesecu listopadu je bila dovršena in na praznik sv. Katarine, zaščitnice učeče se mladine, smo jo slovesno otvorili. Učenk je bilo okoli sto. Razdelili smo je v dva razreda, v katerih poučujeta dve sestri.

Božične praznike smo imeli prav vesele. Le glejte, kako daleč smo že prišli! Za božičnico smo podelili prvokrat Vangonideklicam molitvenike v Suaheli jeziku. Ponosne so bile deklice na darileca, in tudi mi nismo bili nič manj ponosni na svoje učenke, da smo je že toliko omikali, da morejo rabiti molitvenike. Postavili smo tudi božično drevesce, okoli katerega se je nabralo precej učenk. Za božičnico smo jim podelili bela oblačila, v katerih naj bi prišle k polnočnicam. Ali glejte prebrisane črne deklice, kako pazijo na obleko, da se je ne pokvarijo! Lepo belo, novo krilce so oblekle spodaj, in vrhu svoje stare, vmazane capice. Tako so prišle v cerkev. Slovesnost je pri tej varčnosti precej trpela. Kaj smo si hoteli!

Dekliška šola v Peramihu je stara tri in pol leta. Sprva je prihajalo le malo učenk in še te prav neredno. Sedaj vlada občno mnenje, da je prva dolžnost pridnih otrok: kunfunšva, t. j. pridno se učiti. Krščeni so skoro vsi, le pri nekaterih nezanesljivih še odlagamo s sv. krstom. Večina otrok je tudi že prejela prvo sv. obhajilo, drugi se še pripravljajo na to srečo. Deklice obiskujejo šolo do možitve, ker začno zahajati v šolo že bolj priletne. V zadnjem času narašča število krščanskih zakonov. 26. prosinca jih je bilo šest parov pri poroki. Krščanstvo poganja v Ungoni globoke korenine. Ob novem letu nam je vlč. o. superijor naznanil nekatere številke, ki označujejo naraščaj katoliške vere. Preteklo leto nam je doneslo 316 krstov, 34 jih je odromalo v boljšo domovino, med temi je bilo 16 otrok, odraščeni so prejeli sv. zakramente za umirajoče. Pri bolnikih se vidi, kako vleče ljubeznjiva božja previdnost z zemeljskim trpljenjem človeka na se.

V zadnjem času nam napravljajo stare ženice mnogo veselja. Ob praznikih lanskega leta se jih je dalo štirideset krstiti, sedaj se pripravljajo dvakrat na teden na spoved in sv. obhajilo. Osem jih je že prav dobro poučenih, te bodo o svečnici prejele sv. zakramente. Z drugimi bomo morali počakati do velike noči. Glav nimajo posebno bistrih, zato pa imajo dosti dobre volje, kar še več velja. Tukaj se vidijo vtelešene besede Kristusove: „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi in se trudite in jaz vas bom poživil!“ Ženice prihajajo k pouku o Jezusu, sive so že, upognene vsled starosti in trpljenja, nekatere so polne ran, imajo gnjile roke in noge, žive v veliki revščini in vse te iščejo tolažbe pri Zveličarju.

Naš ljubi samostan sv. Šolastike je bil lansko leto dovršen. Pozidan je iz žgane opeke. Tudi pokrit je z opeko. Delo so vodili naši častiti bratje z vzorno marljivostjo in previdnostjo. Pohišstvo si napravljamo polagoma. Izdelano je iz afrikankega lesa. Prizidali smo tudi kapelico. Blagoslovljena je bila v osmini Marijinega brezmadežnega Spočetja. V njej smo postavili tudi križev pot. V kapelici se zbiramo vsak dan štirikrat k skupni molitvi. Pred kipom presv. Jezusovega Srca, naše ljube Gospé presv. Srca in pred ostanki svetnikov izročujemo Bogu svoje težave kakor tudi zadeve naših dobrotnikov. Manjka nam le najsv. Zakramenta. To bomo imeli, ako dobimo še enega svečenika. K slovesni službi božji hodimo v župno

cerkev sv. Benedikta, kjer so nam lansko leto odločili lep prostorček za molitev in petje.

Čebele tudi gojimo. Do tega posestva smo prišli na prav izreden način. Nekega dne opazijo v zakristiji župne cerkve mnogo čebel. Cerkovnik jih ni bil vesel, motile so ga pri delu. Menil je, da so prišle po vosek, zato jim ga skrrije. Čebele so vendar ostale, niso odfrčale. Cerkovnik se čudi in išče po vzroku. V zakristiji je po koncu stal velik zabož. Bil je podoben omari. V sredi je imel odprtino, kamor so shranjevali mašno vino. Odprtina je bila vedno zaprta, odpirali so jo le enkrat na teden za kratek čas, da so izvlekli iz nje stekleničico vina. Ob enakej priložnosti so opazili, da prihaja iz zabožja poseben vonj. Začno preiskovati in najdejo velik roj čebel, ki se je naselil v zabožju. V ozadju so na zabožju mravlje prejedle desko in odprtino so čebele porabile zase. Nihče jih ni opazil, spredaj jih je zakrivala deska, kadar so priletavale in odletavale. Lepo je bilo gledati marljive živalice in neradi smo je vznemirjali, da jih prestavimo na primernejši kraj. Častiti brat Erhard je prevzel delo. Sedaj stanujejo čebele v začasnem čebeljaku in kmalu dobe boljšega, ako ga bodo zaslužile.

Meseca prosinca smo opazili hijenine sledove. Prišla je prav blizu naše hiše. Nastavili smo ji otrovanega lesa. Drugo jutro ga že ni bilo in pet minut od tod je ležala mrtva hijena. Leopard je zabredel v levovo past in ustrelili smo ga, in hočeš nočeš, smo mu potegnili kožo čez glavo, katero smo poslali v Rim, kamor je gotovo že dospela dobro ohranjena.

V zadnje dni je bilo naznanjeno, da je Vaše blagorodje nekaj vposlalo za zgradbo našega samostana. Hčere sv. Školastike se Vam že danes prisrčno zahvaljuje in ko dospe dar, bodo potrdile njegov sprejem.

Ljubi Bog naj obilno blagoslovi družbo sv. Klaverja! Po njenem delovanju in žrtvah rešene duše naj prosijo pred tronom božjim za njen provspeh.

Izročam samo sebe in svoje gojence družbi v pobožno molitev, za prejete dobrote se še enkrat prisrčno zahvalim, Vašo visokorodnost spoštujejoča in Vam vdana

Sestra M. Mehtilda, O. S. B.

Apostolski vikarijat v Gabunu.

(Očetje sv. Duha.)

Libreville.

Gospod pošlji delavcev in sredstev v svoj vinograd!

Misijonar! Že ta klic zadostuje, da mu dovolite prost vstop. Dovolite, gospa grofica, da vas brez ovinkov seznanim z vsebino svojega pisma! Pred štirinajstimi meseci mi je msgr. Adam, naš prečastiti apostolski vikar izročil Pahuine ali Fange, kakor tudi ves severni del svojega misijonskega okoliša. Porečje Mndah in njenih pritokov so kraj mojega misijonskega delovanja.

Nimam namena opisovati Vam veselja in žalosti misijonskega življenja. Vaščani ob morskih zalivih poznajo misijonarja in so že vsprejeli sv. vero. Med temi kristjani sem naletel na petero deklic. Bile so krščene že koj po rojstvu, a sedaj so v nevarnosti, da izgube sv. vero. Ni mi znano, so li bili starši obljubili pri sv. krstu krščansko vzgojo ali ne. Zdaj se branijo krščanstva ter je hočejo po mnogoženski šegi omožiti s pogani. Za rešitev nimam drugega sredstva kakor da je odkupim, ponovim še enkrat, da je odkupim. Starši bi mi je prodali, zahtevajo pa svoj bium, to je tukaj navadna cena za deklico, ki znaša za deklico 2000 K v blagu, ali pa 800 do 1000 K v gotovini. Petero krščanskih deklic velja rešiti. Kdo hoče postati njihova mati? Petero krščanskih obitelj velja vstanoviti, kdo se bo potegnil zanje?

Oskrbovati moram tudi pogane v poganskih vaseh, oddaljenih od morja. Po pravici je imenujemo divjake, ki se pa radi dajo poučiti. Zahtevajo minose t. j. učitelja, ki bi je poučil o božjih rečeh. Oddaljene so te vasi štiri, pet do šest dni od postaje. Zato jih ne morem pogosto obiskovati, in če že pridem tje, ne morem se dalje časa pri njih muditi. Razven tega smo doma z delom preobloženi, in kar je še bridkejše, da nam pohajajo sredstva dan za dnom. Mnogim smo morali odreči hrano. Kamorkoli prideš, povsod mrgoli ljudi, ki bi se radi dali pridobiti za krščanstvo brez posebnega truda. In vendar jih pomre veliko brez sv. krsta, ker ni nikogar, ki bi se pobrigal zanje. Nekatere vasi prosijo za katehista, in obljubil sem ji ga. Kadar me vidijo, kar kriče za menoj: pošlji nam učitelja! Večkrat so mi že tudi po kristjanih izporočili isto prošnjo.

Imam nekoliko prebrisanih, delavnih in bistromislečih oseb, katere menim vzgojiti za katehiste. Ali Pahuin dobro umeva besede Kristusove: delavec je vreden plačila. Prišel mi je v roke „Odmev“ in čital sem, koliko dobrot delite, in koj se mi je vzbudila mise', da tudi moje ponižne prošnje ne bote preslišali.

Prečastiti apostolski vikar želi, da vtemeljim apostolsko delovanje pri Pahuinih in da pošljem tje zadostno število katehistov, dostavil pa je: pomagati vam ne morem, samo vspehujem vas. Ubogim poganom sem obljubil, da je v treh mesecih zopet obiščem, in da privedem seboj nekoga, ki je bo učil katekizma. Obljuba je bila drzna, napravil sem jo le v zaupanju na našo ljubo Gospo dobrega sveta in na Vas, ki ste njena zakladničarka na zemlji. Kako srečen sem, gospa grofica, da Vam smem izraziti svoje spoštovanje do Vas.

Ves vdani in hvaležni sluga v Gospodu

A. Mezenger.

Apostolska prefektura ob gornjem Nigru.

(Lionska misijonska družba).

Assaba, 9. vinotoka 1905.

Veselje nad zabojem. Pomanjkanje katehistov. Gobavi kristjani.

Obžalujem, da se Vam morem še le danes zahvaliti za zaboj, katerega ste mi doposlali tako dobrotljivo, in v kojem smo našli to-

liko lepih reči. Zahvaljujem se Vam toliko prisrčneje, ker je za-
bojeva vsebina osrečila marsikoga: deco na cesti, šolarje, odrasčene,
še celo gobavcev nisem pozabil. V njihovem imenu se Vam zahvalim
in po Vas vsem onim blagim ljudem, ki po Vaši osebi širijo kato-

Klišče je lastnina Klaver. družbe. Bazutska deklica.

liško vero. Kako malo je pač treba za pridobitev ene duše, za vstop
v kako hišo, da napravljamo v njej angele! Vaše soudinje, gospa
grofica, vedo to prav dobro, poznajo slabo stran zamorca.

V prigibu Vam pošljem tudi krstnice, katere ste svoj čas poslali sestri Arkadiji. Morda že veste, da je morala iz zdravstvenih ozirov nazaj v Evropo. Ob njenem odhodu še krščevanje ni bilo dovršeno, zato sem jej obljubil, da Vam jaz vrnem krstnice prej ko prej. Gotovo Vas bo veselilo, ko bote razvideli, kako visoko je število krščencev v Asabi sami. Žalibog, da nam še vedno mnogo otrok pomre brez sv. krsta. Radi pomanjkanja katehistov nam nihče ne poroča o njih.

Ker poznam Vašo darežljivost do naše sicer revne, a zanimive postaje, vem, da se je bote še zanaprej spominjali v svoji krščanski ljubezni do bližnjega. Delajemo vedno po stari navadi. Naše geslo se glasi: Le naprej na vse strani! Žal, da nam evropske moči vedno bolj pojemajo, in da ni upa na nadomestitev.

Prečastiti o. prefekt Vam bo zabilježil vsak misijonski napredek in jaz omenim le še nekaj malega o bolnišnici sv. Petra Klaverja za gobavce. Pred kratkim so postavili novo kapelico — lahko rečem, da so jo delali živi mrličji — da bodo mogli nesrečniki Boga častiti v zaprtem prostoru. Na rožnivenško nedeljo je prečastiti o. prefekt birmal šestero teh največjih revežev. Od jutra do večera je odmevalo iz bližnjega griča in iz otokov reke petje teh tako bridko skušanih kristjanov. Da lože pozabljajo svoje zemeljsko trpljenje, popevajo in povzdigujejo roke in srce proti nebu.

Veliko in majhno moli za dobrotnike, in dozdeva se, da ravno ta molitev Bogu posebno ugaja, saj je molitev trpečih udov Kristusovega telesa. Hvaležni smo za ponošeno obleko in perilo. Kapelica je tudi revna, nima drugega kakor štiri gole stene. Slike in drugi nabožni predmeti bi jim bili v spodbudo in veselje. Zanašamo se na Vašo dobrotljivost, gospa grofica! Preveč radi imate zamorce, ne morete nas pozabiti.

Zelo hvaležen bi bil dobrotniku, ki bi mi oskrbel višnjev in črn mašni plašč za postajo sv. Jožefa.

Vedno hvaležni in vdani

P. Ignacij Hummel.*

Apostolski vikarijat v južni Viktorija-Nyanzi.

(Bele sestre).

Postaja: Marijina gora.

Nesreča ne vgasi apostolske gorečnosti, le vname jo.

Vrnem Vam krstnice otrok, katere so posinovili dobrotniki, obenem Vam tudi na Vašo zahtevo pošljem nekatere podatke o posinovljeni deci. Listine so prestale veliko nevarnost. Požar je vničil cerkev in naše stanovanje, kjer so bile shranjene. Ves imetek smo zmetali na dež, da ga otmemo ognju, in vaše revne krstnice še nosijo sledove naše nezgode. Skoro ob istem času mi dojde Jobovo

* Vleč. misijonar je bil med tem časom imenovan apostolskim vikarijem ob zlatem obrežju kot naslednik msgr. Klause. Posvečen je bil 29. julija.

poročilo, da je tudi v Vili Marijini vdarila strela v sestersko hišo, da je pogorela, in da so se živila, kojih smo že tako težko pričakovali, potopila na morju. Vidite, gospa grofica, kako deluje hudi duh zoper misijone! Mi pa se zanašamo na božjo previdnost, na Vašo darežljivost in na vse, ki se zanimajo za misijone, da nam bodo poravnali škodo.

V nesreči bi nas najbolj tolažilo, ako bi nam kdo daroval bele svilene robe, rdečega baržuna in trakov za cerkev, primerne platnine za tabernakelj in ciborij. V šolah bi nam svetinjice, podobice in rožniveneci jako dobro došli. Otroci jih radi imajo, in učili bi se rajši, ako bi jim imeli kaj podeliti. Dobra sestra Ivana bi bila vsa srečna, ako bi ji kdo daroval katekizem s podobami. Pripravlja deco za prvo sv. obhajilo in s podobami bi črnim glavicam mnogo lažje vtisnila resnice naše sv. vere. Mnogo zahtevamo od Vas, ker Vas imamo za mater. Gotovo mi bote oprostili mojo predrznost!

Morda bi Vam dobro došla nekatera poročila o naši postaji. Tukaj naokoli stanuje po vaseh 2100 kristjanov in katekumenov. Življenje in delovanje med njimi je prijetno. Dobri in priprosti ljudje so ter zagotavljajo lepo bodočnost. Večina prihaja vsak dan k sv. maši in krščanskemu nauku. Ko odidejo kristjani poučujemo katehumente v rigangu t. j. prostrani sobani. Učimo je katekizma in petja. Štirikrat na leto imamo skušnje za sv. krst. To so dnevi veselja za izvoljence, kakor za misijonarja, ki pemaga množiti čredo dobrega pastirja na zemlji. Me se vkvarjamo z deco, s starčki, z bolniki, materami in novokrščenci, da je vtrdimo v sv. veri. Delovanje je naporno. Radi nezdravega podnebja smo bolehnne, vendar uživamo mnogo veselja in tolažbe, trpljenja ne bi zamenjale za vse veselje in bogastvo sveta. Misijonarenje med pogani je že samo na sebi jako nehvaležno delo. Tukajšnji stanovalci so brihtni, a vdani so praznoverju in vražam. Človeške žrtve so bile še pred kratkim v navadi, in v bolj samotnih krajih, kamor še niso prišli misijonarji, žrtvujejo še danes ljudi. Mnogoženstvo je v polnem cvetu. Bogatini imajo cele roje žen. Možje se težje spreobračajo kakor žene in otroci, ki zahajajo v sili k nam. Pokrščenje teh krajev izročim Vaši molitvi, kakor tudi molitvi vaših soudinj in čitateljev „Odmeva“.

Sprejmite, gospa grofica in blaga dobrotnica, mojo hvaležno vdanost in globoko spoštovanje!

V Gospodu vdana služabnica

Merè de St. Foi.

Ustanovitev nove postaje.

Drugega svečana, t. j. na praznik Marijinega očiščevanja, se podata dva misijonarja iz družbe očetov sv. Duha, o. Künemann in o. Sinner, opremljena z blagoslovom svojega škofa, iz Freetowna v Sierra Leone, da bi vstanovila v sredini te dežele, ob izviru reke Nigra, katoliško postajo. O. Sinner poroča o tem sledeče: Nova železnica nas zanese v devetih urah iz Freetowna v

Maso, veliko Mendeško vas. Protestantje so se tukaj že vgnjezdili. Od Mase naprej smo potovali pešice z velikim trudom in naporom. Dežela je pol ravna, pol gričevje. Zanimivo je, da ima mnogo vode, vsake pol ure naletimo na potok. Iz pešnatega ila poganja bujno rastlinstvo. Zrak je gorak in suh, solnce pripeka neprizanesljivo iz neba, in misijonar omedleva na trnjevem potu. Pogled proti nebu in vzdih: „Moj Bog! Vse iz ljubezni do tebe,“ mu je edino krepčilo. — Nekega dne počivam z nosači v senci košatega drevesa, glad si preganjam s surovim maniokom, ko mi dojde po istem potu četa ženskih sužnjev. Stara zamorka jih je vodila. Njih obličje je bilo grozno razmesarjeno, ustnice črne, in celo telo namazano z belim ilom. Starka da znamenje in četa se vrže na zemljo, izbruhne divji krik, metaje zemljo in prah po sebi. Nato se mi starka približa in stegne prosoč roke proti meni. Podam ji manioka in obred je bil pri koncu. Imel sem nosača, ki je umel nekoliko angleščine, ta mi pove, da je to največje počeščenje pri Mendih, ki se skazuje navadno le kraljem. — Konečno dospemo v veliko vas kralja Makave, kjer smo nameravali ustanoviti novo postajo. Kralj je bil črn kot vran. Od podanikov se razločuje le v obleki, ker je spodobno oblečen. Pri podanikih manjka precejšen kos obleke. Mladina se potika okoli kakor ljuba živinica. Nisem pa nič opazil, iz česar bi mogel sklepati, da so nenravni. Menim, da imamo tukaj posel s človeško naravo v največji revščini in zapuščenosti. Človeka boli srce, če gleda, koliko ljudi živi v toliki surovosti, in hvalimo Boga, da je nas izvolil, da zanesemo prvi žarek sv. vere tem siromakom. Uboga deca nas divje pogleduje in beži pred nami, niti ne slutijo, kaj bomo v kratkem napravili iz nje!

---

* * * **Kratka misijonska poročila.** * * *

Cerkvica brez strehe. Kdo jo jej kupi? O. Ogè, ud lionske misijonske družbe, piše z dne 11. grudnia 1905 iz Adjuaha ob zlatem obrežju: Meseca grudnia 1904 nas je obiskal naš prečastiti pokojni vikar msgr. Klauss in ker je uvidel, da je dosedanja šolska soba dosti premajhna za obilno množico pobožnih molilcev, vspodbudil nas je k stavbi nove prostorne cerkve. Tudi načrt je dovršil takoj sam. Naši goreči kristjani so se lotili takoj dela, in zidovje že stoji, le streha še manjka, in ta mora biti pred deževno dobo. Pokojni škof jo je hotel sam oskrbeti da ga ni smrt preprečila, in naši dobri kristjani bi jo tudi napravili, ko bi le bilo mogoče, ali bruna in cin moramo vendar le kupiti. Tukajšnji kristjani so revni in že za šolo same komaj zmagujejo, kje pa bodo vzeli 5—6000 kron za cerkveno streho? Nikjer! Adjuah je zelo vzgledna krščanska srenja. Vodi jo oženjen pobožen katehist z učiteljevo pomočjo. Poprej je bil protestant in dober oče, sedaj zadostuje popolnoma katehistovi dolžnosti iz gole ljubezni do Boga. Uspehi njegovega delovanja so: 412 krstov in enajst katoliških zakonov. Postaja je posvečena božjemu Sreču Jezusovemu, cerkev še nima patrona. Ako bi nam kdo kupil streho, dali bi ji za patrona svetnika, katerega bi si izvolil dobrotnik.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. — Urejuje: J. Palir, kapelan na Črni gori. Odgovoren urednik: Anton Slamić. Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

DAROVI.

Od 1. do 31. malega srpana 1906.

Za afriške misijone poslano v Trst: Helena Dolinšek 4 K, vlč. g. župnik K. Gomilšak 100 K, Marija Marinčič 6 K 30 v, vlč. g. župnik Sancin 3 K, vlč. g. Izaj Rožič 10 K, vlč. g. župnik Kolar 4 K, č. župni urad Sv. Križ pri L 50 K, vlč. g. župnik Dernovšek 5 K, Jožef Vršič 9 K, Martin Kot 13 K, vlč. gosp. H. Sušnik 40 K, vlč. g. H. Ujčić 1 K, Peter Trebec 1 K, veleč. gosp. dekan Rogač 19 K 60 v.

Za sv. maše poslano v Trst: Janez Jenčič 24 K, po Mariji Malle od N. N. 5 kron.

Za stradajoče poslano v Trst: M. Čendak in Antonija Bubnič nabrali 8 K 12 v, Nežika Sodja nabrala 12 K 80 v, Franc Čuk 6 K, S. Potočnik 12 K, M. Malle nabral 9 K 10 v, veleč. g. župnik Dernovšek 5 K, F. Ravnik nabral 22 K 60 v.

Za gobovce: Vlč. gosp. župnik Dernovšek 5 K.

Za odkup sužnjev in poganskih otrok poslano v Trst: Jera Zupan za eno zamorsko deklico, ki se naj krsti na ime Jera Zupan 25 K, T. Cevšek za Terezijo Cevšek 24 K, Marija Zupan za eno Marijo Zupan 24 K, Nežika Sodja za eno Nežiko Sodja 24 K, Franc Miglič 2 K, Marija Malle 20 K, po M. Malle od neimenovani 20 K, od neimenovani v Rožni dolini 20 K.

Za kruh sv. Antona v Afriki poslano v Trst: Vlč. Don Kratzig 10 K, Janez Jenčič 2 K, po vlč. g. H. Tull od Josipa Cerkvenc 8 K, Janez Znidaršič 5 K, vlč. g. Palir 4 K, M. Knez 10 K, vlč. g. župnik Skorjanc 12 K, S. I. 30 K, vlč. g. župnik Dernovšek 5 K, Pankrac Traunčkar 1 K, Elizabeta Košak 2 K, Peter Trebec 1 K.

Za Klaverjev novič poslano v Trst: Po vlč. g. župniku Dernovšek 24 K, P. Traunčkar 1 K 20 v, po Mariji Malle 9 K 60 v, Ivana Barl 8 K.

Za jezuite na Madagaskaru: Za gobavce: Mana Koželj 10 K.

Za Klaverjevo družbo poslano v Trst: Matija Prajnik 10 K. Pospeševalni prispevki: Vlč. dekan Počivalnik 10 K, vlč. g. župnik Skorjanc 2 K, M. N. O. 5 K 50 v.

Skupna svota: 700 K 52 v.

b) V predmetih:

Janez Jenčič: križce in svetinje.

Popolni odpustki

za ude Klaverjeve družbe
v mesecu vinotoku:

a) 15. vinotoka, na god sv. Terezije.

b) 28. vinotoka, na god sv. apostolov Simona in Jude Tadeja.

Pogoji: Vreden sprejem sv. zakramentov sv. pokore in presv. rešnjega Telesa, obisk cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjatev sv. vere.

Častilcem sv. Petra Klaverja.

Sv. Peter Klaver. Oljnata slika v obliki 34×46 cm. Stane 40 vin., s poštnino 50 vin.

Sv. Peter Klaver. Barvotisk naše misijonske tiskarne. Stane 15 v.

Sv. Peter Klaver deli jedila izkrcajočim se črncem.

Barvotisk. Stane 10 v.

Majhne podobice sv. Petra Klaverja. Primerne za v molitvenike.

Lepobarvane. Stanejo ena 3 v, sto skupaj 2 K.

Podoba sv. Petra Klaverja, posneta po kipu, ki se nahaja v cerkvi sv. Andraža v Solnogradu in katero je darovala družba sv. Petra Klaverja, z molitvico na čast temu svetniku. Velika 8°.

Stane na trdem papirju 10 v, na finem papirju 5 v.

Apoteoza sv. Petra Klaverja, po sliki, katero poseduje družba. Besedilo francosko. Velika 8°. Stane 3 v.

Fotografije sv. Petra Klaverja, po oljnati sliki, ki se nahaja v domači kapeli družbe sv. Petra Klaverja v Rimu. Stane 50 v, s poštnino 55 v.

Svetinjice sv. Petra Klaverja po 5 v, tucat po 45 v, sto komadov stane 3 K.

Vse navedene stvari se dobé pri
družbi sv. Petra Klaverja v Trstu,
via Fontanone 4.